

τὴν Κρήτη. Καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα ἐμποδίσανε τοὺς ἐργάτες νὰ μπουῖν ἀπὸ τὴ Μακεδονία, στὴ Θεσσαλία γιὰ τὸ θέρο. Θέλανε νὰ φέρουνε στὸ τούρκικο φιλότιμο καὶ τοὺς Ἀρβανίτες, νὰ πιάσουν τὴν ἐπανάσταση. Μὰ οἱ Ἀρβανίτες δὲν εἶναι στὰ βουνὰ ἐπαναστάτες, οὐτε στὰντικητικὰ συλλαλητήρια δὲν πήγανε.

Φκίνεται πὼς στὴν περίστασι αὐτὴ ἔκαμε καλὰ τὸ χρέος τῆς ἡ Κυβέρνησι τοῦ Δραγοῦμη, δίχως νευρικές ἀντάρες. Λένε μάλιστα πὼς λιγοθύμησε ὁ βεζύρης Χανκῆς, τὸ νευρόσπαστο τῶν Νεότουρκων, ἅμα ὁ Γρυπάρης, τελειώνοντας ὅσα εἶχε νὰ τοῦ πῇ, ἐφύγε ἀπὸ τὸ βεζυρικό του ὄντα. Μὰ πάλε, σὰν ξελιγοθύμησε, φώναξε πὼς προτιμᾷ νὰ πέσῃ παρὰ νὰ τὸν ποῦνε προδότη στὸ ζήτημα τῆς Κρήτης. Ὡς τόσο, γύρισε στὴν Πόλη ἀπὸ τὴν Ἀρβανιτιά, καὶ ὁ διχτάτορας Σεφκέτ, μετὸν καινούριο τίτλο του, ἀρχιστρατήγος μαζί καὶ ἀρχιναύαρχος, καί, λογικώτερος αὐτός, σύστησε μετριοπάθεια. Εὐκολος δὲν εἶταν ὁ πόλεμος, ἀφοῦ ὅλ' ἡ Τουρκία δὲν τὰ βγάζει ἀκόμα πέρα μετὰ τῆς ἐπαναστατημένη ἐπαρχία, μ' ὅλα τῆς ἀνακουωθέντα πὼς ἔσθῃσε ἡ φωτιά.

Τέλος πάντων, εἶναι σήμερὰ κάπως ἡσυχώτερα τὰ πράγματα. Μόνο ποὺ ὁ Βαλῆς τῆς Σμύρνης δὲ θέλει νὰ ξέρῃ πιά τὸ Διάτη, καὶ τὸ μπουκοτάζ γίνεται ὁπωσδήποτε. Καὶ τὸ Κρητικὸ στὴν ἰδία θέση. Οἱ Κρητικοὶ μας, μ' ἐπικεφαλῆς τὸ Βενιζέλο (ποὺ μὴ περαστικὴ του ἀρρώστεια μᾶς ἔκανε κ' ἐδῶ νὰ ζαλιστοῦμε), ξέρουνε τί θέλουνε καὶ πὼς νὰ πολιτεύονται σὲ κάθε ἀνεμοζάλη. Καὶ φκίνεται ἀποφασίστηκε τὸ διπλωματικὸ συμβούλιο γιὰ τὴν Κρήτη νὰ γίνῃαι στὸ ἐξῆς στὴ Λόντρα μετὸς πρέσβεις, ὅπως ἄλλοτε στὴ Ρώμη...

Σοὺ γράφω, καθὼς βλέπεις, τὰ σπουδαιότερα τῆς ἐβδομάδας, δίχως περιττές γνώμες καὶ ἰδέες, δικές μου ἢ ξένες. Ἔτσι θὰ προσπαθῶ νὰ κάνω κάθε ὀχτώ. Τί νὰ σοῦ ἔλεγα, π. χ. γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Βασιλιά; καὶ γιατί ἔμεινε λίγες μέρες στὴν Πάτρα, καὶ γράφουν οἱ φημερίδες τὸ μακρὺ καὶ τὸ κοντὸ τους ἂν πρέπη νὰ τοῦ κἀνῃ ἐδῶ ὑποδοχὴ ὁ λαὸς ἢ ὄχι; Ἡ τί γιὰ τὸ ἀνοιχτὸ γράμμα ποὺ τοῦ γράφει ὁ κ. Μαυρομιχάλης ὁ Κυριακούλης, ζητώντας του νὰ πᾶψῃ τὴν Κυβέρνησι καὶ νὰ διορίσῃ ἄλληνε γιὰ νὰ κἀνῃ βουλευτικές ἐκλογές; Ἡ τί γιὰ τὶς διαφωνίες τάχα Βασιλιά καὶ Δραγοῦμη

λαμπίδη. Ὡς καὶ τὴ μαγεύρισά του ἀπὸ τὴ λεύτερη Ἄντρο τὴν εἶχε φερμένη.

Πήγαινε κάθε βράδυ στὴ «Λέσχη» καὶ διάβαζε τὶς ἐφημερίδες ὥσπου νὰ ψηθῇ τὸ φαεῖ. Κ' ἔτσι μάζευε μέσα του ἐνθουσιασμό.

Τέτοιους «Ἑλληνας» θὰ ξέρης πολλούς. Ἄλλους ἀπὸ φιλότιμο, καὶ ἄλλους ἀπὸ σφέρο. Ἐβαλαν καὶ αὐτοὶ τὴ λιονταρήσια τους τὴν προβειά. Ἡ προβειά τους ἔχει, θὰ πῇς μερικὲς τρύπες,—παλιάς φώρας σημάδια. Μὰ ὅτι καὶ ἂν πῇς, λιονταρήσια προβειά εἶναι. Στὴν ἀνάγκη, τὴν πετοῦν καὶ ἀπὸ πάνω τους.

Μελετημένα καὶ λογαριασμένα πράγματα. Ὅχι τρέλλες.

Θ'

ΣΤ' ΑΗ ΓΡΗΓΟΡΗ

Ὡρα μας εἶναι νὰ σηκωθοῦμε καὶ νὰ πᾶμε νὰ προσκυνήσουμε τὸ μεγάλο τὸν ἅγιο τῆς Ρωμοσύνης, τὸν Ἄη Γρηγόρη. Μεγάλοι ἅγιοι καὶ ὁ Γερμανός, καὶ ὁ Διάκος, καὶ ὁ Παπαφλέσας. Μὰ ὁ Ἄη Γρηγόρης εἶτανε σὲ ἀλήθεια Παναγιώτατος. Μήτε

καὶ τὸ ὑπερησυχὸ ταξίδι τοῦ Καλλέργη, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς τὴν Πάτρα; Κοντὸς ψυχμὸς ἀλληλούια. Ἀπόψε φτάνει ὁ Βασιλιάς στὴν πρωτεύουσα, καί, ἂν ἀληθῆς καμιά ἀπὸ τίς τόσες φήμες ποὺ βγήκανε στὴν ἀγορὰ—θὰ τὸ δῆς στὸν ἐρχόμενὸ μου.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

—Μᾶς εἶπανε πὼς ἓνας λόγιος νέος καὶ τῆς μιχτῆς φανατικὸς θιασώτης, γιὰ νὰ μὴ γράφει τὰ χυδαῖα «γυναικῶν» καὶ «γυναικονομικῶν», ἔρριψε τὰ ὄρλια, ὥστε τὰ νὰ γράφει, γαμψῶν καὶ γαμψόνομα. Μοῦμψες νᾶχει ἡ καθαρεύουσα—πουρτοῦνα στὰ μπαμπάκια τῆς!—ἵνα τὸ ρῆμα αὐτοῦ ἀκολουθήσωμεν.

—Τὸ ἀκόλουθον συνταχτικὸ μαργαριτάρι ἀπὸ τὸ προσκλητήριον ποὺ τύπωσε γιὰ τὸ μνημόσυνο τοῦ Παλαιολόγου ὁ Πατρινὸς Σύλλογος «Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι»:

—«Αἱ σημεριναὶ περιστάσεις δόσιν μεγάλην πατριωτισμοῦ δεόμεναι καὶ ἀνυψώσεως τοῦ γοήτρου καὶ αἰσθηματος παρὰ πάσῃ Ἑλληνικῇ καρδίᾳ δι' ὧν ἐνθουσιῶντες θέλοντες πράξει ἀντάξια τῶν προγόνων μας ἔργα, παραφερόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνθέου ζήλου ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ θρησκείας εἶναι βεβηλὸς πᾶν φανερὸν».

—Τὸ μαργαριτάρι αὐτὸ τὸ κρεμάμε γιὰ παράσημο στὸ σέβρο τοῦ Μιστριώτη.

—Ὁ χρονογράφος τοῦ «Χρόνου» κ. Γ. Βλάχος, μ' ἄλλα λόγια, ὁ κ. Χρονοβλάχος, τὰ βάζει σὲ κάπιο του χρονοβλάχημα μετὰ τὸ «Νουμᾶ» καὶ μετὰ τοὺς «περὶ τὸν Νουμᾶν ἀνοήτους»... καὶ σπολλάτη του.

—Ἀράνταστὴ βιβλιονία στοὺς στρατῶνες τῶν μετὰ γυναικῶν τῶν ἐφείρων—καὶ μάλιστα μετὰ τὴ θεωρία ποὺ τὴ δίδασκε ὁ λοχίας καὶ ποὺ κανεὶς δὲν τὴν καταλαβαίνει, ἀφοῦ γίνεται στὴν ὑπερκαθαρεύουσα.

—Ἐνας δικός μας ἀπὸ τ' Ἀνάπλι μᾶς ἔταξε νὰ μᾶς στείλῃ πολλὰ νόστιμα ἐπεισόδια ἀπὸ τοὺς στρατῶνες. Κ' ἓνας Πατρινὸς φίλος (ὁ κομψότερος ντυμένος φαντάρος ποὺ εἶδε ἴσαμε τώρα ὁ κόσμος!) μᾶς γράφει, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, καὶ τὰκόλουθα χαρακτηριστικά:

—«Ἐνας στρατιώτης προχτές, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ λοχίας μας πὼς λέγεται ὁ βασιλιάς, ἀπάντησε: Παντελῆς! Ρωτάει ἕναν ἄλλον, καὶ κεῖνος!—Ποῦ τὸν ξέρω ἐγώ, χωριάτης ἄνθρωπος!—Τί καλεῖται πειθαρχία;—Ὁ ἕνας: Ὁ σεβασμὸς μας στὰ οὐράνια! Ὁ ἄλλος: Τὸ φιλότιμό μας καὶ ἡ οἰκογενειακὴ μας τιμὴ!

—«Νά, καὶ μερικὲς λέξεις ποὺ, φυσικά, τίς νιώθουν ὅλ' οἱ Ρωμιοί: Ἀορτηριούχος, δερμάτινος ἀορτήρ, χρεολόγιον (μερικοὶ τὸ λένε «ἀχρεολόγιον»), σχολίνος καθαρτήρ... καὶ ζήτω ἡ καθαρεύουσα, ποὺ θὰ μᾶς φτιάξῃ στρατό».

σπαθὶ μήτε τουφέκι δὲν πήρε στὸ χέρι του. Μὰ ἔπιασε μπόμπα μετὰ τὸ φιδίλι τῆς ἀναμμένο. Ἐσπασε ἡ μπόμπα παρακάιρα, καὶ ἀνέβηκε ὁ ἅγιος ὁ πατέρας στὸν οὐρανὸν, δίχως νὰ στείλῃ καὶ τοὺς Ἐξαποδῶ στὴν πατρίδα τους.

Τὰ ξέρεις ὅλα. Δὲ χρειάζεστανε δὲ καὶ πολλὴ σφαγὴ νὰ τοὺς ἡσυχάσουν τοὺς Πολίτες οἱ Τοῦρκοι! Νισάφι δὲν τῶκαμαν οἱ Τοῦρκοι τὸ αἷμα τους. Ἀλύπητα τῶχυναν. Κ' ἐγίνε ἡ Πόλη τόσο ἡμερη καὶ καλὴ, ποὺ τώρα εἶναι πιὸ εὐκολὸ νὰ καταπιῇ Πατριάρχης τὴν πατερίτσα του, παρὰ νὰ ξαναρχίσῃ Πολίτης τέτοιο παράνομο τόλμημα.

Ἀς περάσουμε ἀπὸ τὴν ταπεινὴ αὐτὴ θύρα, καὶ ἂς μποῦμε στὸ ταπεινὸ μας τὸ χτίριο μετὰ τὸ μεγάλο τῶνομα. Ἄν ξανακατέβαινε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, ἴσια δῶ πέρα θάρχουνταν, καὶ ἂς τοῦ ἔστελν' ὁ Πάπας τὸν πιὸ πονηρὸ Καρδινάλη τοῦ νὰ τονε φέρῃ στὸν Ἅγιο Πέτρο. Ὁ Χριστὸς, ποὺ ἀνέβασε τὴν ταπεινωσύνῃ ὡς στὸν οὐρανὸν, ποὺ κατέβασε τὸν οὐρανὸν σὲ μιὰ φάτνη, ποὺ ζητοῦσε παθιασμένους καὶ ἁμαρτωλοὺς νὰ πονέσῃ μαζί τους, ἵπου ἄλλοῦ μποροῦσε νὰ βρῇ τόση ταπεινωσύνῃ, τόση πτωχεία, τόση ἁμαρτία, καὶ τόσα πάθη!

Ἐδῶ ποὺ περνοῦμε τώρα, μαρτύρησε τὸ πιὸ πι-

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μ. Ζωγράφ. Τὸ «Γικτὶ βιάζεσαι;» γιὰ τὸ τύπωμα καὶ ὄχι γιὰ τὸ γράψιμο. Νὰ δεῖς, κεῖνο ποὺ μᾶς γράφεις τῶχουμε κιόλας ἀποφασίσει. Λογαριάζουμε γλήγορα, ἀπὸ τὸν ἄλλο μῆνα, ποὺ κλείνει τὸ Ἀ' ἔαμηνον τούτης τῆς χρονιάς, ν' ἀλλάξουμε πιά τὸ σκῆμα τοῦ «Νουμᾶ», νὰν τὸ βγάλουμε δηλ. τὸ φύλλο σὲ μικρότερο σκῆμα μετὰ 16 δι-στηλές σελίδες. Ἔτσι κ' εὐκολώτερα θὰ κρατιέται καὶ καλύτερα θὰ δένεται σὲ τόμο.—κ. Μ. Πετρ. στὸ Καστ. Δὲ σοῦ εἶπε κανεὶς πὼς εἶναι «τιποτένιο» τὸ ἐναντίο, εἶναι παραπολὺ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευτεῖ. Στείλε μας καὶ τὴ συνέχεια.—κ. C. Neur... στὴ Γενέθ. Θὰ δημοσιευτεῖ. Σοὺ στέλνουμε τὸ φύλλο. Σὲ παρακαλοῦμε, στείλε καὶ τὴ συντρομή, γιὰτὶ πλερώνεται πάντα μπροστά.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μετὰ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μετὰ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λασκαρίδου).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 3,50.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι σήμερον ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥρα 10ην π. μ. ἐνεργηθῇ ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ 25ῃ κλήρωσις τοῦ ἐκ δρ. 20,500,000, δανείου αὐτῆς, ἡ ὠρισμένη διὰ τὴν 1ην Ἰουνίου ε. ε.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κληρωτίδος δεκαεὶς ἀριθμοὶ ὁμολογίων μετὰ λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1910.

Ὁ Διοικητής

Σ. Στρογγί:

στό του παιδί, ὁ Ἄη Γρηγόρης. Σκύψε καὶ φίλησέ το αὐτὸ τὸ χῶμα. Πάρε μαζί σου γιὰ φυλακτήρι, καὶ ρίχτε ἀπὸνα σπυρὶ ὅπου βρίσκεις δυὸ τρεῖς καὶ κρυφομιλοῦνε.

Μὴν παραξενεύεσαι ποὺ δὲ βλέπεις καλὴ μάρφια καὶ ράσα τριγύρω. Ὅλοι τους εἶναι στὴν ἐκκλησίᾳ, μαζί με τοὺς δώδεκ' ἀποστόλους τοῦ Πατριάρχου. Ἡ Ἀγιοσύνη του ὅμως εἶναι γέρος, εἶναι καὶ λιγάκι ἀνείμπορος, κ' ἔμειν' ἀπάνω. Ὡρα νὰ τοῦ κάμουμε βίξιμα. Εἶναι καλὸ γεροντάκι. Σύστημα δὲν τῶχουμε νὰ φανερωνοῦμαστε κεῖ ποὺ πηγαίνουμε, μὰ στὴν Ἀγιοσύνη του πρέπει, θαρρῶ, νὰ φανερωθοῦμε. Πρῶτο, ποὺ εἶναι ὁ ἐθνικός μας πατέρας. Δεύτερο, ποὺ ἔχουμε κάτι νὰ τοῦ ποῦμε. Μόνο ποὺ πρέπει νὰ τοῦ μιλήσουμε στὴ δική του τὴ γλῶσσα!

Κάθεταὶ ὁλομόναχος στὴ γωνιά καὶ διαβάξει.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Δὲ σταίνουμε καρτέρι μετὰ τὰ βόλια μετὰ τὰ τραγούδια σὰς κερτεροῦμε. Τραγουδιστάδες εἵματτε καὶ χαροκόποι.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ